

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1044/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215571
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215571.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 03. 06. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/76/2012-119 zo dňa 23. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Žalobca sa žalobami podanými na tunajšom súde dňa 27.09.2012 vo veci 13C/76/2012 domáhal zaplata sumy 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 442,56 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/97/2012 domáhal zaplata sumy 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 165,96 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/98/2012 domáhal zaplata sumy 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 221,28 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/99/2012 domáhal zaplata sumy 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 165,96 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/101/2012 domáhal zaplata sumy 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 165,96 Eur titulom nemajetkovej ujmy a vo veci 14C/102/2012 domáhal zaplata sumy 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 165,96 Eur titulom nemajetkovej ujmy. Uznesením č.k.: 13C/76/2012-22 zo dňa 25.03.2013 súd spojil konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp.zn. 13C/76/2012. Uznesenie nadobudlo platnosť dňa 17.04.2013.

Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia, ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6190543, kde dlžníkom bol C. I., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13C/76/2012, sp.zn. 13Er/890/2004); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6060027, kde dlžníčkou bola X. T., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 14C/97/2012, sp.zn. 0Er/1115/2002); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6061129, kde dlžníčkou bola V. V., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 14C/98/2012, sp.zn. 19Er/1168/2003); vyplývajúceho zo Zmluvy o

úvere č. 6080195, kde dlžníkom bol T. Y., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 14C/99/2012, sp.zn. 19Er/1747/2003); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6260064, kde dlžníkom bol R. F., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 14C/101/2012, sp.zn. 22Er/530/2004); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6260046, kde dlžníčkou bola C. F., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 14C/102/2012, sp.zn. 22Er/157/2004).

Žalobca, ako oprávnený v exekučnom konaní podal podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora, pričom očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom resp. Občianskym súdnym poriadkom, sa tak nestalo. V exekučnom konaní vedenom podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006 je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifického obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca v návrhu ďalej poukázal na to, že zmyslom právnej úpravy zmeny súdneho exekútora obsiahnuté v ustanovení § 44 ods. 8 Exekučného poriadku je zakotvenie možnej zmeny exekútora na základe žiadosti v snahe o dôsledné uplatňovanie zásady hospodárnosti v exekučnom konaní, ako aj snaha o zabezpečenie ochrany oprávneného pri nečinnosti súdneho exekútora. Žalobca pristúpil k podaniu návrhu na zmenu súdneho exekútora po strate dôvery k exekútorovi a to najmä pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov žalobcu.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

- majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to vo výške 70,- Eur (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému), 40,- Eur (udržiavanie a správa informačného systému), 50,- Eur (administrácia listín a komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom), 15,- Eur (administratívne spracovanie textov, urgencií, adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde). Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom sumu 175,- Eur, ktorá by nezaťažovala poškodeného, ak by Exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

- nemajetkovú ujmu v peniazoch požadujú, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručených čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je dôsledkom nesústredenej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené zo zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu

vystavil neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám:

- nastalo riziko zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolvenzie povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Ďalej žalobca poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu jeho žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a zákonných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vráťane strateného času vyvolala u žalobcu resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti, úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. V ďalšom žalobca poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadostučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedených doktrín Ústavného súdu SR, teda 663,88 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac. Žalobca napokon uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žaloby. Žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu poukázal na zmätočnosť podania žalobcu, keď v žalobe nie sú uvedené spisové značky exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje, ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody, keď odkazuje na exekučný spis, čím dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca namieta jednak nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote a zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Nie je teda zrejmé na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody. Čo sa týka prieťahov v konaní žalobca neuviedol ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t.j. či využil účinné opravné prostriedky nápravy urýchlenia konania). Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výzvy na doplnenie žiadosti, napriek tomu žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti, ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1, písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z., preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Vo svojom vyjadrení žalovaný ďalej uviedol, že ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. ustanovujú všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá na škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to nezákonné rozhodnutie resp. neprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nepravým úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tri podmienky súčasne. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote je potrebné uviesť, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu

z ustanovenia § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z.z. Žalovaný zároveň pripustil, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takých prípadoch by exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu tak, aby v tejto lehote rozhodol zároveň aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Žalobcovi však nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy a to podanie sťažnosti predsedovi príslušnému súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. . Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom stanovenú lehotu a lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora), nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup.

Zároveň žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, podľa ktorého pôvodný súdny exekútor vykonáva úkon exekučného konania aj do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie continuity konania. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je pritom kompetentný prerokovať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ústavnou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä kritériá, ako sú zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Žalovaný nepovažuje za preukázanú existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom, žalobca sa v niektorých prípadoch o škodu musel dozvedieť v období pred dňom 23.04.2009, teda v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku začala plynúť od prvého dňa po uplynutí lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora a uplynula do troch rokov od tohto dňa. Vzhľadom na uvedené obdobie vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku pri ktorom došlo k uplynutiu lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009 t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu.

Pokiaľ ide o materiálnu škodu vo výške 175,- Eur s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhradza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca vyčíslil výšku škody na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych vyjadreniach, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch, výdajoch spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza žalobca správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku má žalovaný za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatnil skutočnú škodu, alebo ušlý zisk, pričom na preukázanie vzniku škody by musel žalobca produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové.

Pokiaľ sa žalobca domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 663,88 Eur, čo predstavuje pomernú výšku k čiastke 663,88 Eur za rok prieťahov (suma ktorú v niektorých

nálezoch priznal Ústavný súd SR) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR je potrebné uviesť, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyžil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy. Ďalej je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podstate "frustrácia, úzkosť, neistota a nedôvera" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba. Žalovaný uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto bližšie nekonkretizoval a tiež neupresnil v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu".

V ďalšom poukázal žalobca na ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a teda nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. S prihliadnutím na charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Taktiež žalovaný poukázal na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou škodou. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný a neperušený, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, preto bolo pojednávané v ich neprítomnosti. Žalobca dal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, pričom už predtým bolo o námietke zaujatosti rozhodované, a to tak, že konajúci sudca nebol z prejednávanej veci vylúčený. Preto na námietku zaujatosti súd neprihliadal. Žalovaný sa na pojednávanie ospravedlnil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom 13C/76/2012, spojenými spisovými materiálmi 14C/97/2012, 14C/98/2012, 14C/99/2012, 14C/101/2012, 14C/102/2012, a to listinným dôkazovým materiálom nachádzajúcim sa v týchto spisoch, a to najmä návrhmi na začatie konania, uznesením o spojení týchto vecí na spoločné konanie, písomnými podaniami účastníkov konania, súvisiacimi exekučnými spismi č.k. 13Er/890/2004, č.k. 0Er/1115/2002, č.k. 19Er/1168/2003, č.k. 19Er/1747/2003, č.k. 22Er/530/2004, č.k. 22Er/157/2004, na základe čoho zistil, že vo veci 13Er/890/2004 exekučné konanie bolo začaté dňa 04.10.2004, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 19.10.2004, dňa 02.11.2009 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 04.11.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie spisu a vyúčtovanie trov exekúcie, súdny exekútor doručil exekučný spis a vyúčtované trovy exekúcie dňa 23.11.2009, o zmene súdneho exekútora bolo rozhodnuté dňa 25.06.2010, návrhu bolo vyhovené. Ďalej vo veci 0Er/1115/2002 exekučné konanie bolo začaté dňa 22.04.2002, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 03.05.2002, dňa 23.11.2009 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 09.03.2010 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie spisu a vyúčtovanie trov exekúcie, súdny exekútor doručil exekučný spis a vyúčtované trovy exekúcie dňa 09.03.2010, o zmene súdneho exekútora bolo rozhodnuté dňa 22.03.2010, návrhu bolo vyhovené. Ďalej vo veci 19Er/1168/2003 exekučné konanie bolo začaté dňa 12.06.2003, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 01.08.2003, dňa 02.11.2009 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 05.11.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie spisu a vyúčtovanie trov exekúcie, súdny exekútor doručil exekučný spis a vyúčtované trovy exekúcie dňa 23.11.2009, dňa 08.03.2010 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená, návrh na zmenu súdneho exekútora bol zamietnutý. Ďalej vo veci 19Er/1747/2003 exekučné konanie bolo začaté dňa 06.08.2003, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 18.12.2003, dňa 02.11.2009 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 05.11.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie spisu a vyúčtovanie trov exekúcie, súdny exekútor doručil exekučný spis a vyúčtované trovy exekúcie dňa 23.11.2009, dňa 24.02.2010 bola exekúcia vyhlásená

za neprípustnú a zastavená, návrh na zmenu súdneho exekútora bol zamietnutý. Ďalej vo veci 22Er/530/2004 exekučné konanie bolo začaté dňa 24.05.2004, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 15.06.2004, dňa 02.11.2009 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 01.12.2009 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie spisu a vyúčtovanie trov exekúcie, súdny exekútor doručil exekučný spis a vyúčtované trovy exekúcie dňa 16.12.2009, o zmene súdneho exekútora bolo rozhodnuté dňa 03.02.2010, návrhu bolo vyhovené. Ďalej vo veci 22Er/157/2004 exekučné konanie bolo začaté dňa 20.02.2004, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 15.06.2004, dňa 12.02.2007 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 14.02.2007 bol súdny exekútor vyzvaný na predloženie spisu a vyúčtovanie trov exekúcie, súdny exekútor doručil exekučný spis a vyúčtované trovy exekúcie dňa 30.03.2007, o zmene súdneho exekútora bolo rozhodnuté dňa 18.04.2007, návrhu bolo vyhovené.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a/ bod. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní, alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka titul z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha v žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý má škodu spôsobiť. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa ods. 1 a poškodený má

na výzvu príslušných orgánov v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku, alebo jeho časti na súde. Ak žiadosť už bola prerokovaná príslušným orgánom, túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo neuspokojenia časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najneskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia najneskôr. Každý je povinný bezplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušného orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

Podľa § 17 ods. 1 a 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä:

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje
- b/ závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti za ktoré k nej došlo
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote
- d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenýmz v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody sa premičí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premičacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") v znení účinnom do 31.08.2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku (prechodné a záverečné ustanovenia účinné od 01.09.2005) konanie začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku (prechodné a záverečné ustanovenia účinné od 01.09.2005) ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa používajú na konania začaté pred 01.09.2005.

Súd spojil na spoločné konania veci vedené pod sp.zn. 13C/76/2012, 14C/97/2012, 14C/98/2012, 14C/99/2012, 14C/101/2012 a 14C/102/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod sp.zn. 13C/76/2012. V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje po sčítaní jednotlivých predmetov v konaní o zaplatenie majetkovej škody náhradu vo výške 1 050,- Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 1 327,68 Eur a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Nesprávnym úradným postupom v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je porušenie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie, alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon, alebo

opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Rovnako nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie rozhodnutia.

Je potrebné v tomto prípade aplikovať ustanovenia § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005 podľa ktorého, ako oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie vykonaním exekúcie, poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Zmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Predmetná právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k tomuto došlo až s účinnosťou od 01.09.2005. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. v zmysle ktorého konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak ods. 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, pričom ide o § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1. Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal v predmetnej veci priebežne, pričom všetky vykonané úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonávané v súlade s exekučným poriadkom. Išlo o konanie začaté pred 01.09.2005, keď právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prietahy v exekučných konaniach - opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z vyššie uvedených dôvodov súd mal za to, že návrh žalobcu bol podaný nedôvodne, preto ho v celom rozsahu zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Nezaoberal sa preto ani zisťovaním výšky náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, nakoľko mal za to, že tu nie sú dané predpoklady priznania majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. . Úspešná žalovaná si pri podaní vyjadrenia uplatnila právo na náhradu trov konania, avšak trovy konania nevyčísliila. Zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.“

Proti rozsudku odvolanie podal žalobca. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenu a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.